

Ühe huvikooli päevik

**RAE
HUVIALAKOOL**

23.-24. märtsil 2020 kirja pannud

Tea Taruste, Rae Huvialakooli arendus- ja õppejuht

**Rae
Huvialakool**
enne ja pärast
eriolukorra
väljakuulutamist

Veebruari viimane nädal oli koolivaheaeg. Õpetajate jaoks on vaheaeg just see aeg, mil saada kokku, teha plaane, omandada uusi oskusi. Kui vabariigi sünnipäev peetud, kogunesid Rae valla haridustöötajad Vaida kooli konverentsile, kus teemaks „Loovuse säilitamine või välja harimine“. Sajad õpetajad ühes saalis, tool tooli, külg külje kõrval – aimamata, et vähem kui kuu pärast vajame loovust, et täiesti ulmelises olukorras hakkama saada.

26. veebruaril saime huvikooli õpetajatega kokku, et viia läbi tõsine ajurünnak. Olime juba mullu alustanud kooli arengukava koostamist viie aasta perspektiivis ja nüüd kogunesime, et arutada fookusteemasid laiemas ringis. Tegime grupitööd ja naljatlesime kohvipausidel – veel polnud märkigi lähenevatest sündmustest. Kui palju sellest mõttetööst edaspidi ka käiku läheb või tulebki alustada algusest – seda näitab aeg.

27. veebruaril toimus meil esmaabikoolitus paarikümnele õpetajale. Kuulasime esmaabikoolitaja Rita Sepa tarkusi, tegime üksteisele sidemeid, mängisime läbi ohuolukordi, harjutasime Heimliche võtet – olime üksteisele nii lähedal. Keegi ei osanud karta, et õige pea ootab ees karantiin. Siiski, jutud uue viiruse levikust olid juba liikvel ja keegi küsis selle kohta. Rita nägu tõsines ja ta arvas, et tasub ettevaatlik olla.

Veebruarikuu uudisvoost nähtub, et koroonat oli pigem piiritagune probleem. (Tõsi, sotsiaalmeedia juba kihises.) Alles 26. veebruaril tuli teade, et Terviseamet hakkab gripiproove koroonat osas üle kontrollima ja päev hiljem kinnitas Mart Helme uljalt, et mingit hädaolukorda meil pole. Terviseamet rahustas kodanikke ja rahustasin minagi õpetajaid, kes pelgasiid, et äkki mõni koolivaheaja puhkusereisilt naasnud õpilane viirusega tundi tuleb.

Uue veerandi alguseks oli meil plaanitud muusikaosakonna kahepäevane arvestuste periood. See tähendab, et tavaõppest erinevalt saavad ühes ruumis kokku muidu individuaaltundides käivad pilliõpilased, mõned õpetajad korraldavad arvestuse kontserdivormis, kuhu ka lapsevanemad kutsutud – eelvestust ja sagimist on üksjagu. Lisaks toimuvad just märtsikuus pilliõpilaste konkursid.

Veel märtsi algul rääkisime juunis toimuvast suvelaagrist, õppeaasta lõppu jäävast õppenõukogust, arutasime, milliseid koolitusi tuleks korraldada. Viimasel töökoosolekul avaldasid õpetajad omi soove digitarkest täiendamiseks, ent keegi ei osanud arvestada nende nõudmistega, mida kriisiaegne distantsõpe neile esitama hakkab.

4. märts – saatsime välja postri, Terviseameti soovitusel seoses koroonaviirusega ja jätkasime üsna plaanipäraselt oma igapäevast tööd.

7. märtsil toimus huvikooli Jüri filiaalis Loode-Eesti piirkonna kitarriõpilaste konkurss, kus valitakse välja need, kes kahe nädala pärast, 21. märtsil peaksid võistlema asuma. Kogu laupäev oli huvikooli saal täis kitarrihelistid, rahvast oli palju, tuulutasime tube. Meie kitarriõpilased olid edukad, pea kõigil õpetajatel mõni õpilane, kes edasi pääses. Järveküla filiaali noorukese õpetaja Saskia Kitingu kaks õpilast pääsesid samuti konkursi lõppvooru, kusjuures nooremas vanuseastmes saavutas tema õpilane Mia Lips I koha. Kui Saskia minust möödus, lisisin õnnesoovile spontaanselt kerge kallistuse. Hetk hiljem tõmbusin tagasi ja mõtlesin, et poleks pidanud seda tegema, võib-olla kardab ta viirust ja ma isegi ei küsinud ...

9. märtsil tähistasime Jüri filiaali õpetajate toas naistepäeva. Kringel, meesansambel, tulbid. Need tulbid kaunistasid mu kodu veel nädal hiljem, kui eriolukord oli juba välja kuulutatud.

Sekretär tuletas meelde, et peaksin oma puhkuseavalduse ära tegema, poole aasta eest planeeritud välisreis pidanuks algama 21. märtsil. Seda reisi (nagu tuhandeid teisi) ei toimunud.

10. märtsil selgus, et üks meie õpetaja on olnud puhkusereisil Pariisis. Juhtkond otsustas, et koolimajja ta tulla ei või ning päev hiljem katsetasime, kas on võimalik pillitundi viia läbi Skype vahendusel nii, et õpetaja on kodus ja lapsed käivad oma tunni ajal klassis. Saime kindlustunnet, et see on võimalik. Veel arutasime, kuidas aprilli keskpaigas avatud uste nädalat ja kevadkontserte korraldada. Rae Sõnumite toimetaja kirjutas, et leheruum reklaamiks on broneeritud.

12. märtsil toimusid Järveküla filiaalis klaveriõpilaste arvestus ja õhtul kitarriõpilaste arvestuskontsert, kuhu kutsutud ka lapsevanemad. Kell oli 16 läbi, kui juhtumisi kuulsin, et homsest Rae valla koolimajad suletakse seoses koroonaviiruse levikuga. Jagasime infot õpetajatega, kõik olid rahulikud ja otsustasime, et tänaõhtune kontsert siiski toimub. Direktor saatis ametliku kirja laiali kell 17.52. Kes veel kohal oli, sai oma pillid-noodid kaasa võtta, teistel oli see võimalus järgmisel päeval. Pakkisin oma sülearvuti kokku. Poodi jõudsin õhtul 20 paiku – liha-, leiva- ja WC-paberi riulid olid tühjad. Väliselt oli kõik rahulik, aga ärevuse hõngu lehvits õhus. Saaremaal ja Võrus on positiivse koroonatestiga inimesi üha juurde tulnud. Vabariigi valitsus kuulutas välja eriolukorra 1. maini.

13. märtsist on õppetöö koolimajades lõppenud, oma asjadel saab veel enne sunnitud kodusoleku algust järel käia. Arutasime juhtkonnas, kuidas korraldada kommunikatsiooni ja püüdsime ette aimata kujunenud olukorraga kaasnevaid probleeme. Meeleolu oli asjalik ja reibas. Meil on varuks iPad-e, mida nüüd digiõppeks välja laenata saame.

16. märtsil alustasid kõik koolid, õpetajad, koolilapsed, lapsevanemad distantsõppega. Küllap hõlmas ettevalmistus kogu nädalavahetuse ja hulga öötundegi. Huvikoolidel oli pisut enam kohanemisega. Infovoog on üüratu, argipäeva alustalad värisuvad, oleme kõik ühes suures tundmatuses, püüdes fookust hoida ja jalgele jääda.

Järgnevad päevad on üks suur õppimine ja kerkivatele küsimustele vastuste-lahenduste leidmine: kuidas kasutada digivahendeid, kuidas pillimängu distantsilt teha, mis saab treeningutest, kas jätkame kunstiõpetusega, mis siis, kui... Selgus, et ühel akordioniõpilasel on kodune pill üsna kehvake. Õnneks oli klassis üks akordion olemas, kiire tegutsemine ja poiss saab kodus harjutamist jätkata.

Suhtlemine ja asjadest arusaamine on kohati konarlik, oleme ju olulisi asju ikka ühes füüsilises koosolekuruumis arutanud. Õpime, eksime, kukume, tõuseme, ikka ja jälle, meel kohati pingul kui pillikeel, pinges kui startiva sportlase lihaskiud ja taamal küsimus: mis saab edasi?

24. märtsil tuli teade, et koolid jäävad suletuks veel vähemalt kaheks nädalaks ehk 13. aprillini, tõenäoliselt aga pikeneb distantsõppe periood maikuuni. Arvata oli, et tegemist ei ole sprindi, vaid maratoni-jooksuga. Me keegi ei tea hetkel, millised on nende raputavate sündmuste pikaajalised mõjud majandusele, kultuurile, suhetele, vabadustele, meie koolile...

Aga me jätkame oma igapäevast tööd nii, kuidas võimalik. Mulle meenuvad Austraalia väliseestlaste lood II maailmasõja aegadest, mil põgenikelaagrites ja pikal laevateekonnal rahvatantsurühmasid ja laulukoore kokku pandi, hoiti rõõmu südames. Seda tuleb nüüd meilgi teha: hoida rõõmu ja hoida kokku!

Kuidas sujus esimene nädal DISTANTSÕPPES?

Ellen Liik, võrkpallitreener, 24.03:

Mul on võrkpallitreeningute programm ja põhimõtted distantsõppeks välja töötatud. Meil on grupp *Messengeris*, kus jagan erinevaid harjutusi ja ülesandeid ning igal öhtul tuleb lapsel saata aruanne mulle. Ega see erialaste terminitega tegevuse kirjeldamine polegi nii lihtne, aga arendab iseseisva töö oskust, analüütilisust, esitlemisoskust. Lapsed on nutikad: kes saadab videolõigu, kuidas ta ema, väikevenna või koeraga harjutab, kes marsruudi, mille läbinud ...

Kui karantiin lõpeb, testimise arengut – tähtis on teada nii, et füüsis areneks. Kõik on kasutusel: venituskummid, hübitsad, pallid... Youtube on hea koht, kust saab inspiratsiooni treener ja tarkust õpilane. Tööd on küll praegu rohkem olnud kui tavaolukorras treeninguid läbi viies: hommikul mõtlen ülesandeid välja, õhtul ootan aruandeid ja annan tagasisidet. See olukord kasvatab lastes töökust ja arendab kohusetunnet, sest üks mõni on ikka ära hellitatud ka. Ma loodan, et see periood ei kesta väga kaua, aga kuniks nii on, võiks televisioon olla alla panna. Võiks õppetöö telepilti tuua ja ma ei pea silmas ainult sporti, vaid ka matemaatikat, füüsikat, mille juhendamiseega lapsevanematel kodus ikka üsna keeruline on.

Riina Lõhmus, viiuliõpetaja 23.03:

Avatud uste nädal jääb küll sõna otseses mõttes ära, aga kaudselt toimub see ikkagi – lapsevanem jõuab tundi läbi veebikaamera. Koduõpe nõuab õpetajalt ja vanematelt koostööd enamgi kui tavaõpe – üle tuleb kontrollida, kas töötab Studium ja Skype, väiksemad lapsed vajavad abi internetilinkide kasutamisel, vanemad filmivad lapse esitust ja saadavad õpetajale.

Minu kogemus esimesest koduõppenädalast on positiivne: lapsed olid tunniks ette valmistunud ja silmnähtavalt rõõmsalt ärevil, et said õpetajal arvuti abil „külas käia“. Arvutitund nõuab nii õpetajalt kui lapselt suurt tähelepanu ja valmisolekut. Minu õpilaste puhul on tore see, et kaks lapsevanemat mängivad klaverit ja on ise oma lastele kontsertmeisterid. Nii jõudsid minuni arvuti vahendusel viimistletud lood koos klaverisaatega.

Igor Besstšotnov, kitarriõpetaja, 23.03:

Minu distantsõppes tundide tegemine lahenes, kui investeerisin veebikaamerasse. Mikrofon ja helikaart võimaldasid head helikvaliteedi. Kurv on see, et kõikide õpilastega ei ole veel Skype vahendusel kontakti saanud.

Linda Kelder, flöödiõpetaja 23.03:

Juba kolmas kord videotunde teha ja kõik sujub siiani üllatavalt hästi. Peab ütleva, et õpilased harjutavad rohkem kui muidu, on siis põhjuseks rohkem vaba aega või see, et nad on end välja puhanud või miski muu. Nii et igatpidi positiivne kogemus, vähemalt esialgu.

Lõbusaid seiku õpetaja Rutt Ridbeckilt

- Kuulan telefoni teel klaveriõpilase iseseisvalt õpitud heliredeli mängu, õiged sõrmed olen eelnevalt Studiumis edastanud. Kui õpilane ei mängi õigete sõrmedega, siis ladius tempos ei tule midagi välja. Ütlen, et alustame uuesti. Õpilane siis küsib, et kuidas ma näen, et ta valede sõrmedega mängib. „Kallikene, ma ju kuulen, et sõrm läks valesti,“ vastan ma. Alustame otsast peale.

- Ühes Skype teel tehtud tunnis mängib klaveriõpilane oma lugu ja iga kord laulab ühe koha peal mingit silpi kaasa. Küsin, miks ta nii teeb. Õpilane vastab, et tema pillil see klahv katki ja ei tee häält ning seepärast laulab ta puuduva noodi ise. Vaat kui leidlikud on lapsed, virisemise asemel leiavad ise lahenduse.

SIHT ON PÜSIMA JÄÄDA

Siiri Laid, Rae Huvialakooli direktor

Lihtsalt hämmastav, kui kiiresti on meie õpetajad ootamatute muutustega kaasa tulnud ja kohanenud, säilitades teotahet ja optimistlikku meelt. Me alles plaanisime ja nuputasime, kuidas töötajate digipädevust tõsta. Kui üldhariduskoolides, alushariduses ja kutseõppeasutustes töötajatele on vastavad riiklikud programmid, siis huvihariduse õpetajatel pole neid võimalusi nii laialdaselt olnud. Õpetajad on olnud leidlikud ja juhtkond toetab, kuis saab.

Me arvestame sellega, et rasked ajad on ees ja kohanemine uute oludega kestab, ent loodame, et meie õpilased saavad ikka jätkata. Vald on palju panustanud, et Rae vallas oleks soodne, kättesaadav ja kvaliteetne huviharidus. Hetkel usume, et pillimäng, kodused kunsti- ja spordiülesanded on need, mis keerulistel aegadel rõõmu ja tasakaalustatust

toovad, aitavad hoida traditsioone ja leevendada pingeid.

ÕPPETÖÖ UUES REAALSUSES

Kaidi Merzin, Rae Huvialakooli muusikaosakonna õppejuht

Õppetöö muusikaosakonnas jätkub ja meil on olemas ülevaade, kes milliseid õppemeetodeid kasutada saab, tahab ja oskab. Lõviosa kasutab tundides kaasaegseid IT-vahendeid, selge see, et pelgalt helistamise, paberi ja pliiatsiga pole distantsõpe jätkusuutlik. Meie solfedžo õpetajal oli just plaan oma digipädevust parandada, ent 18. märtsiks väljakuulutatud õppepäev jäidki toimumata. Nädala möödudes (23.03) pole keegi kogu selle tohuvabohu juures õpinguid katkestanud ja loodame, et see nii ka jääb. Õppetöö jätkub, suhtleme õpetajatega erinevaid kanaleid kasutades: meilime, helistame, loeme Studiumi postitusi.